

Zprávy z farnosti

09/2013

Žáří, září, září. Třikrát vyslovit jméno tohoto měsíce způsobí, že vnitřně se v nás něco rozzáří. Možná, že některé děti na to budou mít jiný názor, když začíná nový školní rok. Nám by to ale mohlo pomoci, vstoupit pozitivně do závěru léta. Vychutnat si krásné dny, kdy se ještě můžeme těšit ze slunce. Zároveň si i zameditovat o plodech, které příroda nabízí a nás vybízí, abychom také přinášeli plody. Bližme se také k volbám, které ovlivní budoucnost v naší zemi. Koho budeme volit? A budeme vůbec volit? Co na to říkáte? Volit, to by mělo být samozřejmé. Žříkat se volby je nezodpovědné. Koho volit? To není tak snadné, ale mělo by nám být jasné, že by to měl být někdo, kdo bude hájit křesťanské hodnoty, které vycházejí z evangelia. Člověk jako jedinec mnoho nezmuže, ale ve spojení s ostatními, je každý hlas důležitý. Nenechte se zmámit lacinými, populistickými řečmi.

Krásný závěr léta přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2013

Na každý měsíc jsou vyhlašovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

ZÁŘÍ

1. Aby lidé naší doby, často zahlcení hlukem, znovu objevili **hodnotu mlčení a ticha** a uměli naslouchat Božímu hlasu a svým bratrům a sestrám.
2. Za křesťany, kteří v tolika oblastech světa **trpí pronásledováním**, aby byli svým svědectvím proroky Kristovy lásky.
3. Aby ti, kdo mají být **nositeli kultury a vzdělanosti**, sami poznávali a chápali, kde je zdroj skutečné moudrosti a poznání.

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Krade nám fotografie duši?

... krade, ale ne foceným, spíš fotografům.

Poslyšte můj příběh - do mozaiky názoru na duchovní bezpečnost focení.

Za mlada (tak 15-30 let) jsem relativně hodně amatérsky fotil. Nenásledoval jsem žádnou školu, prostě jsem si to chtěl dělat jak jsem cítil, aby ten pocit byl upřímný a můj (a ne od někoho převzatý - takhle jsem to dřív samozřejmě neviděl, tak si to vysvětluji teď).

Měl jsem celkem slušnou zrcadlovku, objektivy, stativy, filtry, mezikroužky... Na každý výlet či dovolenou jsem je tahal. Skoro každou akci jsem zdokumentoval. Ne moc fotek, ale vše podstatné, vše zajímavé - pohledy, situace. Díky tomu mám některé vzpomínky stále jako živé. Kde fotky nejsou, vzpomínky a prožitky z exotických i místních výletů a dovolených blednou a ztrácejí se mi rychleji... Mám 4-5 tisíc fotek v albech, přehledně roztríděné, popsané, některé jsou fakt povedené... Dokonce jsem si pořídil epidiaskop, abych mohl fotky promítat na zeď. Použil jsem ho jen 1x.

Ale k čemu ty tisíce krásných fotek, za kterými je mnoho času a úsilí teď jsou? Koho zajímají mé prožitky z dovolených (a to nejsem na každé fotce)? Koho zajímá 1 000 stopý vodopád v Belize, rozkvetlá poušť v západním Mexiku? Pyramidy či oáza Kharga či rozbořené domy v Egyptě? Vyřazený americký školní autobus na pravidelné lince přes prales v Guatemale? Či povedená fotka zříceniny Trosky?

Nebo škodovka mezi homolemi v Kapadokii? Nádherná fotka sedmikrásky přes celou fotku mezi kousky sněhu?

Obávám se, že vlastně nikoho. Nefotil jsem přece jen proto, abych fotil, myslel, jsem, že je budu ukazovat na návštěvách, dívkám na rande, sám se jimi budu hodiny kochat či mé děti. A prd. Možná až se budu ve stáří víc koukat dozadu než dopředu, ale to je dost ubohé, ne? Možná to mělo nějaký smysl, ale možná to byly jen vyhozené peníze (těch tedy škoda není, protože i tak jsem jíst měl co a oblečení taky a spát taky kde, takže bych je stejně utratil za jinou pomíjivost). A možná škoda času.... no, snad jsem necestoval a nešetřil a nebrigádničil desítky hodin jen kvůli tomu... Ke konci jsem si skoro připadal jako otrok toho foťáku - všude ho tahat s sebou - jak by ne, copak ho nechám doma, když s ním můžu dělat takové pěkné fotky? Samozřejmě i stativ, aspoň malý, a co teleobjektiv...? Řekl jsem si jednou dost a odnesl jsem ho do bazaru se vším všudy za zlomek původní ceny. Občas jsem pak zalitoval, ale už je to dlouho a už to nebolí...

Teď mám „maličko lepší“ kompakt (dnes takový stojí 3 tisícovky) a fotím už jen takové ty klasické fotky, hlavně s dětmi a známými lidmi (což jsem dříve moc nemusel), skoro žádné západy, mraky, kytky, makro a mikro... Pro takové fotky už mám odbyt, to zase jo, děti se na sebe vydrží dívat hodiny, babičky na to taky koukají, i my s ženou někdy. A když ho zapomenu doma, tak se pro něj nevracím, byť bych si na to vzpomněl hned za brankou...

Proč to píšu? Abych povzbudil v neustálém zkoumání našich potřeb a tužeb. Jestli nás neubírají falešným směrem, jestli nás neubírají o čas a energii, kterou bychom měli věnovat jinde. Já ani u sebe nejsem zcela jist, jak to má správně být.

Jestli naše touha např. jet k moři na dovolenou či postavit na zahradě další kůlnu či ujet o víkendu na kole 300 km či každý druhý víkend trávit na nějakých závodcích či vyšmidlat na ještě větší auto, další titul, vyšší post v práci, vydělat první milion, mít stůj co stůj vlastní velký moderní dům, různé koníčky - není někdy třeba jen únikem před možná ubíjejícím, ale potřebným staráním se o bližního - děti, manžeku, rodiče, přátele? A nebo spíš abychom se vytáhli či sami si něco dokázali, což dle mého opravdu poškozují duši (fotografa, nikoliv modelu).

Jasně, nejspíš ne, ale ... co kdyby?

Robert

Stále méně katolíků navštěvuje mši svatou

V loňském roce navštěvovalo nedělní bohoslužby 11,7 procenta katolíků, o rok dříve to bylo 12,3 procenta. Vyplývá to z „Klíčových údajů o životě církve“, které v Bonnu zveřejnila německá biskupská konference.

V loňském roce vystoupilo z katolické církve v Německu o 6,5 procenta méně členů než o rok dříve. V roce 2012 odešlo z církve 118 288 katolíků, o 8 200 méně než v předchozím roce. Roku 2010 vlivem skandálů kolem sexuálního zneužívání opustilo církev 181 000 osob.

Katolická církev má stále 24 300 000 členů, což je 30,3 procenta občanů Spolkové republiky Německo. Protestantské církve zatím ještě žádné údaje nepředložily.

Počet osob přijatých do církve (3 083) se jen mírně snížil ve srovnání s loňským rokem, kdy do katolické církve vstoupilo 3 217 lidí. Na stejné úrovni jako loni zůstává počet znovu přijatých osob (7 193) a počet pohřbů (247 500). Došlo k mírnému nárůstu počtu svateb: v roce 2012 uzavřelo církevní sňatek 47 136 párů, o 1 100 více než v předchozím roce. Počet křtů v katolické církvi se ve stejném období snížil z 169 600 na 167 600.

Podle statistik se ve 27 katolických diecézích a 11 222 farnostech věnovalo pastoraci 14 636 kněží, z toho 2 164 řádových kněží. O rok dříve v pastoraci působilo 14 847 kněží, mezi nimiž bylo 2 200 řádových duchovních. Počet řádových kněží činí celkem 3 148. Počet mužských řeholníků je 4 513, zatímco řeholnic je 19 278.

Počet laiků působících v pastorační službě mírně vzrůstá. V roce 2012 bylo 3 144 stálých jáhnů (o 38 více), 3 119 pastoračních asistentů (o 5 více) a 4 479 farních asistentů (o 11 více). Od roku 1990 se jejich počet zdvojnásobil.

Kathnet, 05. 08. 2013

„Malý počet křesťanů neznamená, že církev slábne. Zahradník ví, že úroda není dána počtem stromů, ale množstvím kvalitního ovoce.“

Josef Doubrava: Mozaika moudrosti

Čtyři údobí života muže

V Indii rozeznávají čtyři údobí života muže. V *prvním* období je studentem, kdy se učí a vstřebává život. *Druhým* údobím je údobí hospodáře, kdy se ožení, vychovává děti a učí se milovat svou ženu a být jí věrný.

My, lidé Západu, považujeme z nějakých podivných důvodů toto druhé údobí za celek života a za jeho konec. Lidé tráví zbytek života fixováním na svůj dům a čekají, až je navštíví jejich děti a později vnoučata.

V *třetím* období se muž nazývá hledačem nebo lesním mužem. Je to ten, kdo vychoval rodinu, přijímá ji a překračuje rodinné jádro k většímu rámci světa.

Hlavní otázkou většiny dnešních Američanů je: Kdo mi na příští týden zajistí práci? Kdo se v příštím měsíci postará o hospodaření? Tak daleko vidíme, tak vypadá naše globální vědomí. Se zbytkem světa nejsme spjati; nejsme spjati s ničím, s výjimkou příštího týdne. Je to hedonistické, je to ahistorické, je to spirituálně slepé a zabraňuje nám to, abychom vstoupili do *čtvrtého* údobí: do údobí moudrého muže, který nechá vnitřní život propojit s vnějším, malou rodinu s velkou rodinou. Mahátma Gándhí je zosobněním této mužské cesty. Moudrý muž myslí globálně, ale žije a koná lokálně.

R.R.

- Jeden kněz zabloudil v lese. Nakonec došel do hájenky, ale byl už večer, nezbylo, než aby tam přenocoval. „Nemáte breviář?“ zeptal se hajného. Ten sotva věděl, co to je. „Zpaměti modlitby neumím,“ uvažoval kněz. Nakonec to vyřešil: „Přeříkám abecedu a Ty, Pane Bože, si to seřadíš, jak budeš chtít.“

Okénko do knihovny

autor: Josef Ratzinger
název: Úvod do křesťanství
z obsahu:

Křesťanská víra znamená svěřit se životnímu smyslu, který nese mne i celý svět, přijmout jej za pevný základ, na kterém mohu pevně stát. Můžeme to vyjádřit i jinak: Křesťanský věřit znamená přijímat svoji existenci jako odpověď na slovo, jako logos, který nese a drží vše. Znamená to říci své ano k tomu, že smysl života a věcí je již daný a my jej jen přijímáme a svěřujeme se mu. Křesťanská víra znamená, že přijmout má primát před dělat. Tím se netvrdí, že dělat je bezcenné nebo zbytečné. Jenom proto, že jsme přijali, můžeme i „dělat“. Dále: křesťanská víra znamená postulát, že věci neviditelné jsou skutečnější než věci viditelné. Je to doznání, že věci neviditelné mají prvenství. Ony představují tu vlastní skutečnost, která nás nese. Ony působí, že se s klidem stavíme k viditelnému – s vědomím odpovědnosti před neviditelným, jež je pravým základem všech věcí.

Podíváme se na konkrétní podobu křesťanské víry, jak je vyjádřena v tzv. Apoštolském vyznání víry. Řekněme si nejdříve něco o jeho původu a struktuře. Základní podoba našeho vyznání víry se vytvořila během 2. a 3. století ve spojení s udílením křtu. Původem je to římský text. Vznikl však pro bohoslužbu, lépe řečeno, pro udílení křtu. Křestní obřad pak se orientoval na slovech zmrtvýchvstalého Krista ze sv. Matouše 28, 19: „Jděte tedy, učte všechny národy a křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého!“ Podle tohoto příkazu dostává křtěnec při křtu tři otázky: „Věříš v Boha, Otce všemohoucího? Věříš v Ježíše Krista, Syna Božího...?“ „Věříš v Ducha svatého...?“ Na každou otázku odpovídá křtěnec: „Credo – Věřím,“ a pokaždé je ponořen do vody. Nejstarší podoba vyznání víry se tedy uskutečňuje v trojitém dialogu, v otázce a v odpovědi a je začleněna do křestního obřadu.

Pravděpodobně již během druhého a spíše třetího století jednoduchá trojdílná forma, která přijímá text z Matoušova evangelia Mt 28, byla ve své střední části, tj. v otázce Krista, dále doplňována. Zde šlo o upřesnění toho co je křesťanské. Využilo se příležitosti a v rámci této otázky byla podána i krátce nauka, co pro křesťana znamená Kristus. I třetí otázka, víra v Ducha svatého, byla upřesněna a rozvinuta jako víra v přítomnost a budoucnost křesťanství. Ve 4. století nacházíme už text odpoutaný od schématu otázka-odpověď. Text byl řecký. Z toho pravděpodobně vyplývá, že pochází ze 3. století a ve 4. století přešel v Římě s konečnou platností i do liturgie latinské. Tedy ve 4. stol. se objevil též latinský překlad.

vybrala M. Jirásková

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

- Prohlásil pan Ostrý: „Když sleduji mého šéfa, tak si říkám, že na tom převtělování asi něco bude. Takovým blbcem se člověk nemůže stát za jeden život.“

Farní rada

Máme po prázdninách...

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 8. září 2013 v 18:45 (po večerní mši svaté).

Složení Farní rady římskokatolické farnosti Děčín IV – Podmokly pro léta 2012 - 2014

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda
Jiří Málek	zástupce předsedy
Adam Musil	člen
Eva Pohofelá	zapisovatelka
Martin Škoda	člen
Jaroslava Škodová	členka ekonomické rady
Miloš Vavříčka	člen

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2013	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	8 094 Kč	1 423 Kč	3 587 Kč	Na katolické školy
Únor	9 204 Kč	1 238 Kč	2 782 Kč	Svatopetrský halěř
Březen	11 874 Kč	3 281 Kč	3 915 Kč	Na pojištění kostelů
Duben	7 372 Kč	1 556 Kč	2 524 Kč	Na záchranu kostelů
Květen	6 049 Kč	1 335 Kč	0 Kč	
Červen	8 541 Kč	1 615 Kč	3 040 Kč	Na bohoslovce
Červenec	5 655 Kč	991 Kč	0 Kč	
Součet	56 789 Kč	11 439 Kč	15 848 Kč	

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 3. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2013	15. září
6. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	17. listopadu 15. prosince

vlakové spojení:

(cena 22 / 17 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:07	17:07	19:07	21:07
Dolní Žleb	12:53	14:53	16:53	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:17	21:17

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

- ☞ **Netradiční duchovní cvičení pro muže** – Rádi bychom vás pozvali na desátý ročník „Mužského rituálu přechodu do zralé dospělosti“ (Men's Rites of Passage - MROP), inspirovaného františkánským knězem Richardem Rohrem. Koná se letos opět v Nesměři, a to **od 11. do 15. září**. Vede a přednáší P. Petr Glogar OCD, Rituály P. Václav Vacek. Jedná se o netradiční duchovní cvičení v ekumenickém duchu, které se soustředí na problematiku přechodu mužů ke zralé dospělosti. Víme, že dospělými a moudrymi se nemůžeme stát po jednom víkendů. Ale téměř 800 (našich) mužů udělalo při absolvování uplynulých ročníků této akce osobní zkušenost, že na cestě ke zralé dospělosti může být tento víkend velmi dobrým začátkem. Program nachází inspiraci i v jiných kulturách a náboženských tradicích, jeho základ je však plně založen na křesťanských hodnotách. Další podrobnosti a přihlášku najdete na www.familia.cz.
- ☞ **Antonín Alois Weber** – Biskupství litoměřické a město Krásná Lípa si vás dovolují pozvat na vzpomínkové akce při příležitosti 65. výročí úmrtí 16. litoměřického sídelního biskupa Antonína Aloise Webera (*24.10.1877, Vlčí Hora u Krásné Lípy – +12.09.1948, Litoměřice).
Čtvrtek 12. září 2013 Litoměřice: 7:30 zádušní mše za biskupa Webera v katedrále sv. Štěpána, oslavuje litoměřický biskup Mons. Jan Baxant; 17:00 přednáška doc. Jaroslava Šebka o biskupu Weberovi a představení nové publikace o biskupově životě, biskupská kurie.
Sobota 14. září 2013 Vlčí Hora u Krásné Lípy: 14:00 zádušní mše za biskupa Webera v kapli Panny Marie Karmelské, oslavuje generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Přibyl; 15:00 představení nové publikace o biskupově životě spojené s krátkou přednáškou o jeho osobnosti; vystoupení Krásnolipského komorního sboru pod vedením Mgr. Milana Sudka.
- ☞ **Diecézní pouť rodin** – Jako každým rokem, tak i letos se uskuteční v sobotu **14. září od 10 hodin** v Bohosudově diecézní pouť rodin.
- ☞ **Víkend pro otce s dospívajícím synem I** – aneb: „*Mnoho mužů má děti, ale málo dětí má otce!*“. Je určen pro syna ve věku 16-18 let. Uskuteční se v táboře Jana Amose Komenského, Běleč nad Orlicí (u Třebechovic pod Orebem) ve dnech **20.-22. září 2013**. Cena víkendu pro oba je 2 200 Kč (celý pobyt i se stravou).
- ☞ **Expedice Krakonoš 1 (2)** – se koná v Albeřicích ve dnech **20.-22. září 2013** pod vedením M. Vyleťala.

☞ **Slavnost svatého Václava v Jablonném** – sobota **28. září** 2013, dominikánská provincie, mše svatá od 10 hodin.

☞ **Tyto a další informace** – na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> - navštivte naše/vaše stránky!

Úryvky...

Přemýšlel jsem, zda zde uveřejňovat překlady úryvků z díla Edity Stein - sv. Terezie Benedikty od Kříže, karmelitky. Nakonec, proč ne?

☞ **Eine Scientia Crusis...**

Vědu kříže si osvojí člověk pouze, když se mu dostane důkladného pocítění kříže. O tom jsem byla od mala přesvědčena a z hloubi srdce jsem říkala: Ave Crux, spes unica! (Buď pozdraven kříží, jediná naděje.)

☞ **Christus Gibt sein Leben...**

Kristus odevzdává svůj život, aby člověku otevřel přístup k věčnému životu. K získání věčného života je třeba i pozemský život dát.

☞ **Wir muessen mit Christus...**

Musíme s Kristem zemřít, abychom s Ním vstali: celý život bolestně umírat, denodenně se zapírat a případně i krvavou smrt snést jako svědectví víry pro poselství Kristovo.

☞ **Wenn die Seele...**

Jestliže se má duše Kristova podílet na životě, musí s Ním projít smrt na kříži, s Ním se vydat ukřižování v utrpení a smrti, tak jak to Bůh dopouští a připouští.

☞ **Je vollkommenren...**

Čím úplnější je pasivní i aktivní ukřižování, tím bližší je spojení s Ukřižovaným, a tím bohatší je podíl na Jeho božském životě.

☞ **Kein Mensch...**

Žádné srdce lidské neprošlo nocí tak temnou jako Boží Syn v Getsemanech a na Golgotě. Do neproniknutelného tajemství opuštěnosti Bohem, které prožil umírající Boží Syn, nepronikne žádný zkoumající duch člověka. Ale Ježíš svým přátelům něco z toho dal pocítit.

☞ **Das Licht...**

Světlo zhasíná v temnotě Velkého pátku, ale vystupuje jako zářící slunce milosti za rána Zmrtvýchvstání... Křížem a utrpením k slávě Zmrtvýchvstání - to je cesta Božího vtěleného Syna.

☞ **Kreuz und Nacht...**

Kříž a noc jsou cestou k nebeskému světlu, to je radostné poselství kříže.

☞ **Das ewige, gottliche...**

Věčný boží život k nám ve své plnosti přijde teprve za dne Slávy Páně. Ale, i nyní -v těle- máme na tom podíl, a to tím jak věříme, že Kristus pro nás zemřel.

☞ **Im Leiden...**

V utrpení a smrti Kristově mizí naše hříchy. Když toto vírou přijmeme a když s vroucí oddaností nastoupíme cestu následování Krista a jdeme po ní, pak nás dovede „utrpením a křížem k slávě zmrtvýchvstání“.

☞ Christus der Auferstandene...

Kristus, který vstal z mrtvých, král slávy, pravzor a hlava člověčenstva - je cílová podoba, ke které spěje všechno, co je smyslem lidskosti, a co z Něj svůj smysl získává.

☞ Das Kreuz...

Kříž není jenom znamením - je také mocnou Kristovou zbraní, je jeho pastýřskou holí, kterou zabouchá na bránu nebes. A pak odtud proudy božského světla obejmou celý zástup, který s Ukřížovaným přichází.

překlad A.S.

Rok víry

ROK VÍRY 2012
2013

O duchovní korupci

pozn. překl.: Článek P. Jorge Mario Bergoglia SI Corrupción y peccado. Algunas reflexiones en torno al tema corrupción nepojednává o fenoménu podplácení, nýbrž o duchovním stavu srdce a kultury. Španělština užívá jeden výraz, který musel být v českém překladu nahrazen několika termíny, totiž duchovní korupce či zkorumpovanost, zkaženost, zvrácenost.

Shrnutí

Zkaženost není skutkem, nýbrž stavem, osobním i sociálním stavem, ve kterém si dotyčný zvykl žít. Hodnoty (či antihodnoty) zkaženosti se spojují v jakési pravé kultuře doktrinní zběhlosti, vlastním slovníkem a osobitými způsoby jednání. Je to kultura zakrslosti, neboť vyhledává proselyty, aby je snížila na úroveň přijaté komplicity. Tato kultura má svůj vlastní dynamismus zdání i reality, imanence i transcendence. Zdání není realita rodící se autenticky, nýbrž zpracováním reality. A toto zpracovávání má za cíl zjednávat co nejširší možnou společenskou akceptaci. Je to kultura odcizování; realita je odcizována ve prospěch zdání. Transcendence se blíží stále více sem, takže se dělá téměř imanencí... anebo nanejvýš transcendencí rozmaru. Bytí už není opatrováno, ale spíše týráno jakousi počestnou nestoudností. Kultura duchovní korupce obsahuje mnoho nestoudnosti, i když to, co zkažené prostředí zdánlivě přijímá, je fixováno v přísných normách viktoriánského ražení. Jak jsem řekl, jde o kult dobrých způsobů, které zakrývají špatné návyky. A tato kultura se prosazuje liknavostí každodenního triumfalismu.

Ne vždycky nastupuje zkaženost nárazově. Ba, naopak. Je to dlouhá cesta, po které se podkluzuje vpřed. Je to cesta, která se nevyznačuje nějakou sérií hříchů. Někdo může být velký hříšník a přesto do stavu zkaženosti neupadne. To je pravděpodobně případ Zachea, Matouše, samaritánky, Nikodéma a dobrého lotra, kteří si ve svém hříšném srdci uchovávali něco, co je chránilo před pádem do zkaženosti. Přilnutí k imanenci - tedy samo zvrácené přimknutí do sebe samých - v nich nevykrystalizovalo: byli otevřeni odpuštění. Jejich skutky se rodily v srdci hříšníka, mnohé byly špatné, ale srdce, které je produkovalo, zároveň cítilo svoji slabost.

Odtud mohla vstoupit Boží síla. „Nebot' »pošetilá« Boží věc je moudřejší než lidé a »slabá« Boží věc je silnější než lidé“ (1 Kor 1, 25).

Formuluji rozlišení (které by mohlo být nebezpečné) mezi hříchem a zkažeností; je však přesto pravdivé. Nicméně je třeba říci, že také cesta do zkaženosti je hřích. Jak k němu dochází? Jde o subtilní formu pokroku či jinými slovy o kvalitativní skok z hříchu do zkaženosti. Autor listu Židům nám říká: „Dávejte pozor, aby se nikdo (svou liknavostí) nepřipravil o Boží milost a nevybujel žádný jedovatý kořen a nerozšířil nákazu u mnoha (lidí)“ (Žid 12, 15). Je zřejmé, že mluví o něčem víc než je hřích, poukazuje na stav zkaženosti. Ananiáš a Safira zhřešili a nebyl to hřích zrozený ze slabosti srdce, nýbrž ze zkaženosti. Dopustí se podvodu, oklamou Boha[33] a jsou potrestáni právě za zkaženost, kterou v nich představuje postoj podlosti. Musíme si klást otázku rozlišování hříchu od zkaženosti? Myslím, že by nám to mohlo hodně pomoci.

Je to tak: někdo může být hříšník-recidivista a přesto ne být zkažený, avšak opakování hříchu může zároveň do zkaženosti vést. Svatý Ignác to chápe a proto se nezastavuje u poznání vlastního hříchu, ale jde dál, až k poznání a odmítnutí světských a marnivých věcí a nepořádku ve vlastním jednání.[34] Zná nebezpečí „jedovatého kořenu“, který působí „nákazu“. Exerçant (ten, kdo koná exercicie čili duchovní cvičení) má ve svém přilnutí k Pánu hledat stavy duše otevřené vůči transcenci, aniž by si pro sebe ponechával jakýkoli imanentní prostor.

Poznámky:

[33] Sk 5, 4.

[34] DC 63.

dokončení příště

Z italského Guarire dalla corruzione, EMI, Bologna 2013 (španělsky Corrupción y peccado. Algunas reflexiones en torno al tema corrupción, Editorial Claretiana, Buenos Aires, 2005), přeložil Milan Glaser

Česká sekce RV

Zajímavosti o papeži Františkovi

Kardinál Schönborn z Vídně vzpomíná, že když nově zvolený papež oznámil kardinálům své jméno, viděl, jak se rozzářil obličej kardinála Odilo Scherera z Sao Paulo. Arcibiskup Vídně připomněl, že krátce před volbou papeže, 3. března, se setkal s kardinálem Schererem v Assisi, kam se oba přijeli pomodlit ke hrobu sv. Františka za dobrou volbu papeže. Při té příležitosti přemýšleli, jak je to možné, že dosud ještě nebyl papež, který by se jmenoval František.

Papež František má svého tajemníka, kterým je kněz z Malty, Mons. Alfred Yuereb. Když byl ještě Svatý otec arcibiskupem Buenos Aires, sám hlídal kalendář schůzek a povinností. Vedl velmi uspořádaný způsob života. V noci spal pět hodin, od 23:00 do 4:00. Po obědě měl 40 minutovou siestu. Papež umí vařit, rád poslouchá hudbu a zvláště má rád klasickou literaturu. Nepoužívá internet, kromě elektronické pošty.

Papež rád poslouchá hudbu, ale sám nezpívá, ani během liturgie. Důvodem je zdravotní problém. Ve věku 21 let měl Jorge Mario Bergoglio vážný zápal plic a z

toho důvodu měl odstraněnou horní část pravé plíce. Důsledkem je krátký dech, takže ani při mluvení není hlas Svatého otce příliš silný. Kromě toho Svatý otec přiznává, že zpívá strašně falešně.

Papež František překvapuje svou bezprostředností. Několik dní po zvolení zavolal osobně do Buenos Aires a překvapenému prodáváči časopisů a novin oznámil, aby zrušil jeho předplatné. Po zvolení papežem, už jako Svatý otec, se zastavil v hotelu, kde byl před konkláve ubytován, aby osobně zaplatil za svůj pobyt.

z časopisu Apoštol Božeho milosrdenství

Papež František vydal svou první encykliku

Papež František zveřejnil 5. července 2013 svou první encykliku *Lumen fidei - Světlo víry*. Je výsledkem společné práce s jeho předchůdcem, Benediktem XVI. Text zdůrazňuje, že víra je „službou obecnému blahu“ a vybízí věřící, „aby nebyli arogantní“, ale „otevření dialogu“, a to i s bezvěrci.

Historicky není nijak neobvyklé, že nový papež dopracuje dokumenty připravené svým předchůdcem. I Benedikt XVI. ve své první encyklice použil text, který byl zčásti připraven už za pontifikátu Jana Pavla II.

čtk

- Český překlad encykliky *Lumen fidei* najdete na: <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=18511>

Když sůl ztratí svoji chuť

Téměř rok po odvolání arcibiskupa Róberta Bezáka je situace v církvi, nejen na Slovensku, stále bolestná. Je potřeba se k věci vrátit a poctivě ji přehlétnout. Pokusíme se podívat na věc očima nejen obyčejného katolíka, který se ptá proč, ale také očima kněze, řádového bratra. Přitom všichni hierarchové se tváří, že mají na starost něco jiného. Buď mlčí nebo se tváří poslušně. Žádný hmatatelný důkaz nemáme, ale když si srovnáme střípky, vychází nám z toho obrázek o stavu české a slovenské hierarchie.

Pro nás je nepřehlédnutelným symbolem odvolání Róberta Bezáka emeritní arcibiskup Ján Sokol. Jsou a byly známé jeho vazby na STB, které vydržely i po Sametové revoluci. Nyní již existuje soudní rozhodnutí o práci pro STB. Ale znám i řeholníka, který za bolševika jezdil tajně vypomáhat na Slovensko. Říká o Sokolovi, že je „všech STBáků futrál“. To je silné obvinění. Slyšel jsem o něm i z jiných míst. Takoví lidé jako Sokol jsou snadno ovladatelní. Taky už existuje pravomocné rozhodnutí soudu o financích na biskupství z dob Jána Sokola. Žaloval noviny pro pomluvu, ale noviny prokázaly, že nelžou. Ty machinace jsou velké. Docházelo k založení velkého množství účtů. Taky objem peněz nebyl malý. Jedná se o zpronevěru asi 400 mil. Sk. /Některé zdroje uvádí 80 účtů po transakci zrušených a mluví o celkem zpronevěřené částce okolo 900 mil. Sk/ Známe i kněze z trnavské diecéze, kteří k věrohodnosti biskupa taky nic nepřidali. Pokuta 20 mil Sk od finančního úřadu se zdá být už maličkost. Jsou tam i jiné divné okolnosti. Třeba vztah k Slovenskému štátu. A hned máme otázku, proč byl tak problematický člověk ponechán po listopadu biskupem a nikomu to nevadilo? Proč žádný biskup,

biskupská konference na to nereagovala? Nechceme soudit, ale což dobrá pověst není podstatným předpokladem na „kvalifikaci“ biskupa?

Kam se podělo evangelijní bratrství?

Na druhé straně je arcibiskup s výbornou pověstí. Na Slovensku se zdá být modernistou, ale není. Je členem konzervativního řádu. /To není modernismus, to je návrat k evangelijním hodnotám, k prostotě a srozumitelnosti./ Pro slovenské konzervativce a hierarchii něco nepochopitelného. Kolik znáte biskupů či kněží, kteří dokáží tak přirozeně oslovit a zaujmout i nevěřící? Kdo zná Slovensko, ví, co tam znamená pán doktor, pán farář nebo pán velkomožný biskup. Asi měl podobné problémy, jako má nyní papež František. Podle Fr. Mikloška to byl hlavní důvod, proč se ho nikdo z kolegů nezastal. Mluví se jen o biskupovi Balázovi. Ale když zemřel, pak už nikdo. Kam se podělo evangelijní bratrství? Žijí svědci /z řádu/, kteří znají Bezáka od dětství. Nevěří, že by něco provedl. Sám to popírá. Proč se při takových okolnostech nikdo z hierarchie neřídí Evangelie (Mt 18, 15)? Proč pro hierarchii neplatí? Jejich paragrafy jsou lepší? Proč to nikomu z biskupů nevádí? Sice se ještě nekřížuje, ale není to podobné jako před 2 000 lety?

V Epištolách se můžeme dočíst o tom, že apoštol Pavel se pustil i do „papeže“ Petra, když chyboval. Proč se tak bojí biskupové vatikánských úředníků? Proč kardinál Duka vycouval, když povolil Bezákovi pracovat v Čechách a nuncius mu to zakázal? Bojí se, aby nedopadl jako on? Myslím si, že by se to dnes v Čechách už nestalo, jako za arcibiskupa Kordače. Ale není víc politik? Nebo je potřeba někoho obětovat za jiné, když jde o ty peníze?

Jsmo vděční apoštolům, že - o sobě a svých chybách - se nebáli napsat. Můžeme se z toho poučit. To nám dnes v církvi schází. Místo toho se mnozí tváří „svatě“ nebo „poslušně“.

Vypadá to na velký průšvih. Kdekdo si přihrál svoji polívčičku. Psalo se o takových věcech jako třeba o boji na místo primase, pomsta od předchůdce poté, co vyplulo tolik věcí na povrch... Ale každého, kdo o věci něco ví, napadne, že se pralo. A je celkem jedno, zda čisté nebo jiné peníze. Naši biskupové nic nevědí? Proč mlčí? Je tohle ještě poslušnost? Komu? Proč je vizitace tajná? Že je ve Vatikánu korupce? To se ví až dnes? Proč jste to neřešili? Proč není církev domem ze skla?

Další žalostnou věcí je komunikace s biskupy. Na uváděné e-mailové adresy nikdo nereaguje. Obdržel jsem pouze 1 nic neříkající mail z deseti u tak závažné věci... Co je ale překvapivé. Že to platí i pro kněze. Ten poměr je podobný, 2:15. Čím to je? Protože samotným biskupům se vše zdá takové divné? Kdo jiný to má vysvětlit, když jde o takovou kauzu? Vždyť na Slovensko je mnohem blíž než do Říma. Kdo jiný „ručí“ za dobrou pověst Církve? Mlčením se nic nevyřeší, ani když budu opakovat, „že jsme v jednotě“... Jste biskupy. Kdo jiný má řešit problémy?

Podle zjištěných informací se zastal Bezáka - chtěl vysvětlení v Římě - pouze kardinál z Rakouska a z Maďarska. Zdá se, že přichází čerstvý vítr. Možná najednou budou všichni něco dělat. Proč je ale hierarchie od Čech až po Slovensko v takovém stavu, že je průšvih s odvoláním arcibiskupa Bezáka nezajímá? Je to poslušnost? Komu a čemu? Nebo strach?

Během posledních let jsme často četli o problémech vatikánské banky s praním špinavých peněz. Jsou to vždy jen ti zlí novináři? Občas je slyšet od faráře, co stu-

doval v Římě, že je tam nejtěžší nepřijít o víru. Dá se to slyšet i u nás o biskupství... Obáváme se, že ten systém je prohnílý a vy tu hnilobu pomáháte konzervovat? Nebo si myslíte, že se zase vše zamete pod koberec? Nejste jako naši politici?

„Hlavně poslušnost“

Ale ještě se bojíme jedné věci. Při výchově kněží a také v praxi se stále prosazuje „hlavně poslušnost“. Setkáváme se s tím nejen u konzervativců. Není kladen důraz na přemýšlení, svědomí, Písmo a statečnost. Většina seminaristů a část kněží pravděpodobně vůbec nepochopila, o co v kauze Bezák jde, a tento neudržitelný stav obhajuje. Někde je chyba. Začínáme si myslet, že jde o promyšlenou „církvní politiku“. Kdy je dobrý ten, kdo je tvárný a vždy poslechne, a taky ten, kdo má máslo na hlavě, protože je poddajný. Jinak si nečinnost biskupů nedokážeme vysvětlit.

Až budete zase řešit „kam s ním“, tedy, kam s arcibiskupem Bezákem, tak je to přeci jednoduché. Pan arcibiskup patří do Trnavy. Ale složitější je - co s biskupy a úředníky - kteří připravovali odvolání či se bojí promluvit?! Kauza Bezák není jen o dříve neznámém biskupovi, není jen o jeho věrnosti Církvi, není o tom, jestli něco špatného udělal, ale o tom, zda jsme ještě věrohodní! Uvidíme opravdové pokání? Opravdu bude jiné, než to po listopadu?

Text byl odeslán jako otevřený dopis biskupům z Čech až po Slovensko.

christnet.cz, Jan Molnár, Jan Rybář, 27. června 2013

Hnutí a komunity působící v České republice

Komunity vzešlé z Charismatické obnovy:

Chemin Neuf

Komunita Chemin Neuf je římskokatolickou komunitou s povoláním k ekumenismu. Zrodila se z modlitebního společenství v Lyonu (ve Francii) v roce 1973. Byla uznána jako „Veřejné sdružení věřících“ v roce 1984, lyonským arcibiskupem a v roce 1992 vznikl Institut Chemin Neuf jako „Kněžský řeholní institut podle diecézního práva“ pro kněze a ostatní bratry v celibátě.

Komunita je založená v 15 zemích Evropy a Afriky a skrze svoji činnost je známa v 30 zemích světa. V České republice již 6 let probíhá apoštolát manželských dvojic a 4 roky misie s mládeží. V dubnu 1998 kardinál Vlk uznal Institut Chemin Neuf a svěřil komunitě bývalý jezuitský klášter v Tuchoměřicích.

Komunita Chemin Neuf je apoštolskou komunitou čerpající zároveň ze spirituality sv. Ignáce z Loyoly a zároveň ze zkušenosti charismatické obnovy. Komunita je povolána ke službě lidem a církvi, pracovat pro jednotu (jednotu lidské osobnosti, jednotu v manželském páru, jednotu v církvi, jednotu národů). Povolání k práci pro jednotu se dotýká na prvním místě ekumenismu. Bratři a sestry z Komunity, kteří jsou členy církve římsko-katolické a církve ortodoxní (pravoslavné), reformovaných, lutheránských či evangelických si vybrali žít, modlit se a evangelizovat společně, aniž by se vzdávali své příslušnosti ke svým mateřským církvím a společenství s nimi.

Členové komunity jsou buď manželské páry (3/4 členů) nebo bratři a sestry zasvěcení v celibátě. Většina pracuje ve svém civilním zaměstnání, jiní na plný úva-

zek ve službě církvi. Je možné žít v bratrství čtvrti (lidé žijící ve stejné městské čtvrti) nebo bratrství společného života (bydlící pod jednou střechou).

V současnosti představuje počet členů více než 600. Kolem komunity Chemin Neuf vzniklo ještě apoštolské tělo: „Širší společenství Chemin Neuf“, které shromažďuje více než 6 000 osob po celém světě. Bratři a sestry z širšího společenství pomáhají v misií Komunity.

Již od založení Komunity je jejím hlavním posláním formovat křesťany a podpořit jejich smysl pro zodpovědnost v církvi a ve společnosti. Ve formačních domech komunity se střídají skupiny všech věkových kategorií na jeden víkend, na týden, na měsíc, na duchovní cvičení či odpočinek, na biblické přednášky nebo na církevní formaci. Nabízíme také pro mládež školu jazyků, mezinárodní sbor, evangelizační školu prostřednictvím umění, studentské domovy. Pro manželské páry pořádá komunita setkání, která se jmenují „Kána“. Mohou přijíždět celé rodiny i s dětmi. Dvojice mohou během roku pokračovat v „Bratrství Kána“.

Ve Francii nabízí komunita také duchovní cvičení „Modlitba a půst“, setkání na téma „Vnitřní uzdravení“, formace pro animátory liturgie, týdny setkání pro studium Bible, víkend úvah a modliteb pro ošetřovatele, formaci k ekumenismu.

V České republice je nás zatím 8 členů komunity.

Kontaktní adresa: Komunita Chemin Neuf, Školní 1, 252 67 Tuchoměřice

z knihy *Nová hnutí v církvi*, www.vira.cz

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Pokud se cítíte jako chlap, chcete na sobě pracovat, chcete být užiteční ostatním, atd., máte možnost přijít na některé ze setkání i v letošním roce...

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
19. 09. 2012	Trmice	Petr Novotný		
17. 10. 2012	Teplice	Milan Pekárek		
21. 11. 2012	Bohušovice	Kosatka		
19. 12. 2012	Krupka	František	František	Vánoční besídka

Znáte a sledujete stránky: <http://www.robertbezak.eu/>?

novinka: Mons. Robert Bezák je od 27. 08. 2013 čestným občanom mesta Prievidza.

Pro volné chvíle

Správný výsledek řešení z ZzF 2013-08:

8	7	9	3	4	5	1	2	6
4	5	1	9	6	2	7	3	8
2	3	6	7	1	8	4	5	9
3	6	2	4	9	1	5	8	7
7	1	5	2	8	6	3	9	4
9	8	4	5	7	3	6	1	2
1	9	8	6	5	4	2	7	3
5	4	3	8	2	7	9	6	1
6	2	7	1	3	9	8	4	5

Nové zadání:

						5	2
3		5		1	8		4
					4		
8		6					5
	2		7			1	
			6			2	9
2			1		3		
		7	4	6		8	
			8				

Slavnosti a svátky

- 14. 9. Svátek Povýšení svatého kříže
- 20. 9. Svátek Výročí zasvěcení katedrály v Litoměřicích
- 21. 9. Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
- 28. 9. Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa

LITURGIE

Významné dny

- 8. 9. Mezinárodní den gramotnosti
- 16. 9. Den církevních škol
- 21. 9. Mezinárodní den míru
- 26. 9. Mezinárodní den neslyšících
- 27. 9. Den Charity

Výroční dny biskupů

- 11. 9. Mons. Esterka biskupské svěcení (1999)
- 21. 9. Mons. Malý narození (1950)
- 25. 9. Mons. Paďour jmenován diecézním biskupem (2002)
- Mons. Vokál narození (1958) – 55. výročí
- 26. 9. Mons. Duka biskupské svěcení (1998) – 15. výročí
- 28. 9. Mons. Graubner jmenován arcibiskupem (1992)
- 28. 9. Mons. Malý svátek

Setkání s ohroženými cennými varhanami

Další ze setkání s ohroženými cennými varhanami, plánovaných pro kalendářní rok 2013 bude v neděle 1. září v obci Bezděz. Kůr farního kostela sv. Jiljí bude zpřístupněn bezprostředně po slavné poutní mši svaté, která začíná v 10 hodin. Na historické varhany postavené v roce 1760 žitavským varhanářem J. G. Tamitiem bude doprovázena liturgie, po jejímž zakončení (zhruba v 11 hodin) se uskuteční prezentace těchto vzácných varhan (doba trvání akce přibližně jedna hodina).

Setkávání

- ◆ 1. neděli v měsíci ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 3. neděli v měsíci od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 na faře – knihovna, čítárna
- ◆ 2. úterý v měsíci od 14:30 na faře - setkání seniorů
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek od 16:45 na faře - setkání nad otázkami víry
- ◆ 2. pátek v měsíci od 19:00 na faře – promítání, či křeslo pro hosta
- ◆ 18. v měsíci v 18:00 - obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		18:00	
Středa	07:00		
Čtvrtek		18:00	
Pátek		18:00	
Sobota		18:00	Bynov

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle** **10:45** Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 29. 09. 2013, před 1. nedělí v říjnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)